A Programozás Alapjai 2 Objektumorientált szoftverfejlesztés

Dr. Forstner Bertalan

forstner.bertalan@aut.bme.hu

Standard Template Library

1. Tárolók

Tárolók

- · Ne kelljen újból és újból megírni
- Fontosabbak:
 - -vector: dinamikus tömb
 - set: halmaz
 - -list: kétszeresen láncolt lista
 - map: asszociatív tömb

Alapkoncepció: iterátor

```
char str[]="hello";
int count = 0;
for(char* piterator=str; *piterator
!=0; ++piterator) {
  if (piterator=='h')
    count++;
```

Alapkoncepció: iterátor

```
int t[] = {41, 42, 43, 44};
int* pend = t+sizeof(t);
int count = 0;
for(int* piterator=t;
piterator!=pend; ++piterator) {
  if(*piterator == 42)
    count++;
```

```
#include <vector>
int main() {
  vector<int> intVector;
  intVector.reserve(2);
  intVector.push back(1);
  intVector.push back(2);
  for(vector<int>::iterator it=intVector.begin();
      it!=intVector.end();
      ++it)
      cout<<*it;
```

- Két fontos mérőszám:
 - size (mennyi elem van most benne)
 - capacity (ált. duplázódik. Sokba kerül, ezért nem egyesével.)
- A hozzáadott elem lemásolódik, ez része az STL alapfilozófiájának
- Az STL tárolókat iterátorokkal járjuk be.
 - Ez az előző példában használt pointer általánosítása, minden tárolónál működik, ott is, ahol igazából sima pointerrel nem lehetne így megvalósítani
 - (pl. láncolt lista, vagy bináris fa van a háttérben).
- Minden egyes tárolótípusra létezik egy iterátortípus is, a fenti esetben ez a vector<int>::iterator.

- A tároló első elemére mutató iterátor a tároló begin(), az utolsó utánira mutató az end() tagfüggvényével érhető el.
- Pointereknél megszokott műveletek (+int, -int, ++, --, ...) működnek
- * dereferencia is mindig, az épp mutatott elemet adja vissza
- insert tagfüggvény paraméterei: egy iterátor (ami elé szúr) és az érték.
 - intVector.insert(intVector.begin(), 0);
- Elem módosítása
 - *intVector.begin() = 2;

- erase() törli az aktuális elemet, clear() törli mindet.
 - Erase visszatér a következő elemre mutató iterátorral, ami fontos, hisz az, amelyiket épp töröljük, érvénytelenné válik...
- indexelés a hagyományos módon működik, de nem ellenőrzni a túlcímzést!

Array

- std::array
- Statikus méret, fordítási időben ismert.
- Elemei közvetlenül az osztályban tárolva
 - Tehát pl. stackre másolva felkerül az összes adat
- Gyakran hatékonyabb, mint vector (ha a fenti főbb kompromisszumok megfelelőek)

List

- std::list
- Mint vector, de nem folytonos a memóriaterület
 - Nem kell mindig újrafoglalni, mint pl. vector esetén
- Nincs előrefoglalás
- Nem random-access
- Nem érhető el az alattas tömb

További tárolók: halmaz (set), asszociatív tömb (map)

- Halmazban a tárolás sorrendjét a tároló dönti el, "nem a programozó", hiszen mások az elvárások:
 - hatékonyan kell tudni megmondani, hogy egy elem a halmazban van-e vagy sem
- Ahol a sorrendet a tároló
 felhasználója határozza meg:
 szekvenciális tároló, ahol pedig a
 berakott elem: asszociatív tároló

Asszociatív tárolókhoz szükséges rendezési elv

```
szigorúan gyenge rendezés
```

- -ha x<y, akkor nem y<x (antiszimmetrikus)
- -ha x<y, y<z, akkor x<z (tranzitív)</pre>
- -x<x sosem igaz (irreflexív)</pre>

Ezeket érdemes ellenőrizni a tárolt típus operator< függvényére

Tehát: iterátorok

- iterátorok a rajtuk végezhető műveletek alapján csoportosíthatóak:
 - beviteli iterátorok (input iterator)
 - kimeneti iterátorok (output iterator)
 - előreléptető iterátorok (forward iterator)
 - kétirányú iterátorok (bidirectional iterator)
 - véletlen hozzáférésű iterátorok (random access iterator)

Beviteli iterátorok

```
main() {
  istream iterator<char> eofStreamIterator;
//default konstruktor = eof iterator
  for(istream iterator<char> chariterator(cin);
      charIterator !=eofStreamIterator;
      ++charIterator)
    cout<< *charIterator;</pre>
```

Beviteli iterátorok

- Iterátor alaposztályból származik, és az egyes iterátor-műveleteket leképezi az istream osztály tagfüggvényeire iterátoradapter
- Default konstruktorral eofIterator (ld. tárolók end() függvénye)
- Nem a cin-re használjuk, hanem általában állományok esetén (ifstream)

Kimeneti iterátorok

```
ostream iterator<char> outStream(cout, "*"); //elval
aszto szekvencia
for (istream iterator<char> charIterator(cin);
      charIterator != eofStreamIterator;
      ++charIterator)
      *outStream = * charIterator;
```

• Fekete lyukba írunk: nem tudjuk visszaolvasni a

kiírt értéket

Előre léptető iterátor

Előre léptető iterátor

- Egy szekvenciát képesek bejárni, csak a legelejétől kezdve, a végéig
- de ezt többször is.
- Az általuk mutatott elem lehet megváltoztatható, vagy megváltoztathatatlan
- Kb. kimeneti + bemeneti
- Ilyent adhat pl. egy egyirányban láncolt lista

További léptető iterátor

A kétirányú, ami visszafelé is tud "menni"

A véletlen hozzáférésű iterátor, ami tetszőleges méretű ugrásokat tesz lehetővé, kb. mint a C-s pointer volt a legelső példában

Iterátor adapterek

Fordító iterátor

becsomagolja az eredeti iterátort, és megváltoztatja a bejárás irányát

Beszúró iterátor (inserter)

Beszúró iterátorok

- Kimeneti iterátor kategóriába tartoznak
- Értékadásnál nem az éppen mutatott elemet írják felül, hanem beszúrják az értékül adott elemet egy meghatározott pozícióba.

Gondoskodik róla, hogy legyen hely.

- A pozíciótól függően 3 különböző beszúró iterátor típust különböztetünk meg:
 - O előre beszúró (front inserter)
 - O hátra beszúró (back inserter)
 - O <u>általános</u> beszúró (general inserter)
- Asszociatív tárolók esetén a pozíció csak ajánlás
- Példa

Beszúró iterátorok

Tartományok

- Két iterátorral határolt elemek balról zárt, jobbról nyílt intervalluma
- Tartomány beszúrása esetén pl. csak egyetlen elemmozgatás történik a tárolóval, nem egyesével
- Példa: vektor tartalmát listába másoljuk át

Tartományok

```
vector<const char*> namesVector;
namesVector.push back("Hegel");
namesVector.push back("Kant");
namesVector.push back("Heidegger");
list<const char*> namesList;
namesList.insert(namesList.begin(),
    namesVector.begin(),
    namesVector.end());
```

2. Algoritmusok

Algoritmusok: bevezetés

- Iterátorok által kijelölt tartományokon végeznek műveleteket
- Az algoritmus előírja az iterátor kategóriáját
- ami meghatározza a rajta végezhető műveleteket,
 de ezen kívül más megkötést nem tesznek
 - - hatalmas rugalmasság
- Minden olyan adatstruktúrán képesek műveletet végezni, amely közvetlenül vagy iterátoradapteren keresztül támogatja az adott iterátort.
- Mivel csak az iterátorokon keresztül férhet hozzá az algoritmus az adatstruktúrához, nem feltétlenül a leghatákonyabb az adott adatstruktúrán, nem tudja kihasználni annak belső szerkezetét.

Az állatorvosi lovunk: numbers

```
int main() {
  vector<int> numbers;
  typedef vector<int>::iterator numbers iterator;
  numbers iterator position;
        //ez meg kelleni fog mindenfelere
  numbers.push back(2);
  numbers.push back(3);
  numbers.push back(4);
  numbers.push back(1);
```

A félév eleje: MAX, MIN

find

- A find visszatér az első olyan tárolóbeli értékre mutató iterátorral, amely megegyezik a megadott elemmel
- vagy ha nincs eredmény, akkor a tartományt kijelölő utolsó iterátorral (pl. end())

find

```
position=find(numbers.begin(), numbers.end(), 4);
if(position!=numbers.end())
  cout <<*position;
else
  cout<<"Nincs meg.";</pre>
```

másolás

- A másolás művelet igen gyakori
- A copy paraméterei:
 - O InputIterator First,
 - O InputIterator Last,
 - O OutputIterator DestinationBegin
- A kimeneti iterátorunk lehet beszúró iterátor, hisz az gondoskodik pl. arról, hogy a céltárolóban legyen hely.

Példák

másolás

```
vector<int> numbers2;
copy(numbers.begin(), numbers.end(),
back_inserter(numbers2));

• numbers2 tartalmát szeretnénk cout-ra kiíratni
    vesszőkkel elválasztva:

copy(numbers2.begin(), numbers2.end(),
ostream iterator<int>(cout, ","));
```

Műveletek, mint algoritmus argumentumok

- find if algoritmus: 3 paramétere van:
- InputIterator First és Last
- Predicate Pred,
 - ami egy bool-lal visszatérő függvény, ami akkor igaz, ha az adott paraméter kielégíti a kívánt feltételt.
- Példa az első páratlan számot keressük meg a numbers tömbben

find_if

```
bool is_odd(int num)
{
   return num%2 != 0;
}

position = find_if(numbers.begin(), numbers.end(),
is_odd);
if(position!=numbers.end()) ...
```

funktor

- A C++ sablonok behelyettesítő természetéből adódik, hogy a Pred predikátum helyére leírhatunk minden olyan adatstruktúrát, amely után zárójeleket írva
 - nem kapunk szintaktikai hibát, és
- if feltételvizsgálat esetén értelmes bool eredményt ad.
- Ez lehet pl. az operator()() felüldefiniálása is egy osztálynál
- Ez esetben az osztályt függvényobjektumnak, illetve funktornak hívjuk.

find_if

```
class is_odd
{
   public:
     bool operator()(int num)
        {return num%2 != 0;}
};
is_odd isOdd;
position = find_if(numbers.begin(), numbers.end(),
isOdd);
```

funktor

- A fenti önmagában persze nem jobb, mint a sima függvény
- Ha azonban egyes elemeket, értékeket meg kell jegyeznünk, akkor jobb, mint a sima függvény + statikus változók
- Pl. a feladat a numbers vektor tagjainak négyzetösszegét kiszámítani
- Ehhez a for each algoritmust használjuk
- Ez a tartomány minden elemére meghívja a 3. paraméterként átadott függvényt vagy funktort, és a megadott függvénypointerrel vagy funktorral tér vissza

for_each

```
class squareSum
   unsigned sum;
 public:
    squareSum() :sum(0) {}
    void operator()(int num) { sum += num*num; }
    unsigned getSum() const { return sum; }
};
squareSum ss =
    for each(numbers.begin(), numbers.end(), squareSum());
cout << "Sum is " << ss.getSum() << endl;</pre>
```

for_each

